

mærke, at hvad Nutidens Reformkrav og Linien for Fremtidens Udvikling angaar, forekommer det mig, at hans Tale var noget for ubestemt, men det ærede Medlem bebudede jo en grundig og dybtgaaende Udvalgsundersøgelse, og det skal jeg ogsaa være rede til. Det vil glæde mig i Udvalget, saaledes som jeg for øvrigt allerede sagde under Finanslovsforhandlingen, et Citat, som det ærede Medlem i Gaar medtog, at se positivt formulerede og praktisk gennemførlige Forslag. De vil blive overvejet ogsaa fra min Side med den allerstørste Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager erklærede, at dette Lovforslag var ikke blot et Krigsbarn, men en Revolutionsfrugt, og vilde derigennem stemple det. Nu vil jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Tanken om Arbejdernes Indflydelse paa Bedrifternes Ledelse er ældre end de senere Revolutioner. I Tyskland og mange andre Lande har der allerede for en Snes Aar siden været gjort Forsøg med Nedsættelse af Arbejderudvalg indenfor de enkelte Bedrifter, altsaa ikke Fagforeningsvirksomhed. Overhovedet maa jeg gøre opmærksom paa, at det, der særpræger dette Lovforslag, er det, at medens Fagorganisationerne behandler Fagene i Almindelighed, er det dette Forslags Hensigt at give Arbejderne i den enkelte Bedrift Indflydelse paa Virksomheden. I England blev Whitley-Kommissionen nedsat i 1916, altsaa et Aar før den russiske Martsrevolution og halvandet Aar før den kommunistiske Revolution.

Baade det ærede Medlem Hr. Slebsager og det ærede Medlem Hr. Drachmann vilde ikke blot stemple dette Forslag som en Revolutionsfrugt, men som noget, der var taget udefra. „Udefra“, det Ord brugte det ærede Medlem Hr. Slebsager, og „en fremmed Plante, der nu allerede var ved at visne rundt omkring i Landene“, det Udtryk brugte det ærede Medlem Hr. Drachmann. Saadan, tilføjede vistnok det ærede Medlem Hr. Slebsager, som Socialismen her i Landet har for Skik at tage alt udefra.

Nu gad jeg for Resten vide, hvad der her i Landet ikke oprindeligt er kommet udefra. Oprindeligt var der her den nøgne Jord, saa kom nogle Folk og tog Landet i Besiddelse, de kom udefra. Kristendommen kom udefra. Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer vil stemple den som en fremmed Plante, eller hvordan de vil behandle den. Den lutherske Reformation kom udefra. De allerfleste store aandelige, kulturelle og økonomiske Strømninger er kommet udefra. Romantikken kom fra Tyskland ligesom Re-

formationen og Kristendommen. Brandesianismen kom fra England og Frankrig, fra den Comteske-Stuart Millske-Spencerske Positivisme. En Del af Fremskridtene i vort Landbrug har vi ogsaa faaet udefra, navnlig i tidligere Tid fra Holsten, fra Skotland. At vi saa senere har udviklet noget ejendommeligt dansk, er rigtigt nok, saadan er det gaaet med adskillige af de Omraader, jeg her har nævnt. Det gælder selvfølgelig ogsaa Socialismen og Arbejderbevægelsen, idet enhver saadan udefra kommende Bevægelse i Aarenes Løb præges af den Jordbund, hvori den har slaaet Rod. Saaledes ogsaa med Socialisme og Socialdemokratiet, de er ligesom Kristendommen, Reformationen og meget andet kommet udefra, og de blev ogsaa for halvtredsindstyve Aar siden stemplet som en fremmed Plante, som der ikke var nogen Jordbund for i dette Land. Nu har vi dog et socialdemokratisk Ministerium.

Og hvad nu Udtrykket „Revolutionsfrugt“ angaar, kunde jeg maaske gøre opmærksom paa, at f. Eks. den Grundlov, i Kraft af hvilken vi sidder her, er en Revolutionsfrugt. Der findes ogsaa gode Revolutionsfrugter. Vor Grundlov af 1849 har den belgiske Forfatning af 1830 til Forbillede, denne har igen sine Aner i Menneskerettighedernes Erklæring under den store franske Revolution, den amerikanske Uafhængighedserklæring af 1776 og den store engelske Omvæltning midt i det 17de Aarhundrede. Vor Grundlov er direkte Ætling af disse store udenlandske Revolutioner. Og for Resten morsomt nok, da Udkastet til den danske Grundlov var til Forhandling her i 1848, var der et Medlem, der stod op og stemplede Grundlovsforslaget som en Revolutionsfrugt; man skulde tage sig i Vare derfor, det var noget udenvalts fra, som han advarede mod. Han bekæmpede denne Forfatning, ganske som det ærede Medlem Hr. Slebsager har sig ad i Gaar. Ved det ærede Medlem, hvem det var? Det var hans Højærværdighed Biskop Mynster, et af de mest konservative Medlemmer i den grundlovgivende Forsamling, der bekæmpede den frie Forfatning til det sidste. Der var et menigt Medlem, der stod op — ligesom jeg nu gør overfor det ærede Medlem Hr. Slebsager — og angreb denne biskoppelige Tale om Revolutionsfrugten, idet han sagde: Javel, med den store franske Revolution udbrød der frygtelige Storme, frygtelige, men frugtbargørende Storme, som spredte deres Frøkorn rundt om i Landene, og det er et af disse Frøkorn, der nu spirer her i Danmark. Han ønskede denne Spire Vækst